

5. Бронхіт курей-[Електронний ресурс] - Режим доступу:<https://www.bibliofond.ru/view.aspx?id=604139>;

6. Ветеринарна звітність-[Електронний ресурс] - Режим доступу: <https://studfile.net/preview/1155989/page:34/>

Корчистий Віталій

Студент 1 курсу ОС «Магістр»

Спеціальність «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність»

Науковий керівник: **Чорнобай Л.М.,**

к.е.н., доцент кафедри економіки,

підприємництва, торгівлі

та біржової діяльності

Подільський державний аграрно-технічний університет,

м. Кам'янець-Подільський

ІДЕНТИФІКАЦІЯ ОДИН З СПОСОБІВ ЕКСПЕРТИЗИ

Термін "ідентифікація" (від лат.) визначається як ототожнення, прирівняння, порівняння чого з чимось. При ідентифікації товарів встановлюється збіжність досліджуваних товарів аналогам, які мають ту ж сукупність споживчих властивостей чи опису товарів на маркуванні, товаросупровідних та нормативних документах.

У Законі України "Про якість та безпеку харчових продуктів і продовольчої сировини" дається таке визначення "ідентифікація - визначення відповідності показників якості харчових продуктів і продовольчої сировини показникам, встановленим у нормативній та технічній документації виробника харчових продуктів чи наведеним в інформації про ці продукти, а також визначення відповідності харчових продуктів і продовольчої сировини узвичаєній загальній назві з метою сертифікації". Недоліком цього визначення є те, що діяльність з ідентифікації звужується до процедури з метою сертифікації, а ідентифікуючі критерії - до вимог нормативної та технічної документації. Однак в нормативній і технічній документації, а

також на маркуванні не завжди наводяться вимоги, які можна використати з метою ідентифікації.

Ідентифікації притаманні такі функції:

показова - яка ототожнює представлений зразок товару з конкретним найменуванням, гатунком, маркою, типом, а також товарною партією;

інформаційна - яка доводить інформацію до суб'єктів ринкових відносин;

підтверджувальна відповідність асортиментної характеристики товару інформації, яку зазначено на маркуванні та/чи в товаросупровідних документах, тобто справжність товару;

управлінська - яка є одним з елементів системи якості товару.

Управлінська функція ідентифікації регламентується міжнародними стандартами (МС) ІСО серії 9000 "Управління якістю, забезпечення якості". У міжнародній практиці ідентифікація розглядається як один з елементів системи якості на виробництві, а також як дія щодо управління матеріалами (сировиною, напівфабрикатами, комплектуючими виробами та ін.) та продукцією з метою встановлення відповідності (чи невідповідності).

Асортиментна (видова) ідентифікація - встановлення відповідності найменування товару його асортиментній характеристиці, яка обумовлює пред'явлені до нього вимоги. Цей вид ідентифікації застосовується для підтвердження відповідності товару при усіх видах оцінної діяльності, але особливе значення вона має при товарознавчій експертизі та сертифікації товарів. Виявлення невідповідності визначається як асортиментна фальсифікація товару.

Якісна (кваліметрична) ідентифікація - встановлення відповідності вимогам якості, які передбачені нормативною документацією. Цей вид ідентифікації дозволяє виявити відповідність товарному сорту чи іншим градаціям якості, які вказані на маркуванні та/чи в супровідних документах. При виявленні невідповідності сорту негативний результат ідентифікації визначається як особливий вид фальсифікації - пересортиця.

Партіонна ідентифікація - визначення належності представленої частини товару (середнього зразка, одиничних екземплярів) конкретній товарній партії. Складність полягає у тому, що в більшості випадків відсутні чи не досить надійні критерії для ідентифікації. Серед продовольчих товарів маркування, яке ідентифікує конкретну партію товарів, застосовується лише для консервів шляхом впресовування закодovаних відомостей на дно чи кришку банки. Але на більшості продовольчих та непродовольчих товарів така інформація відсутня [1].

До засобів ідентифікації товарів відносяться нормативні документи, які регламентують показники якості, які можуть бути використані з метою ідентифікації, а також товаросупровідні документи. Як вже вказувалося раніше, до засобів ідентифікації відноситься також маркування товарів.

Призначення вказаних засобів є регламентація критеріїв ідентифікації. Критерії ідентифікації - це характеристики товару, які дозволяють ототожнювати найменування представленого товару з найменуванням, що вказане на маркуванні та/чи в товаросупровідних документах, а також з вимогами, встановленими нормативними документами. У нормативних документах та правилах Сертифікації продовольчих товарів передбачені три групи показників: органолептичні, фізико-хімічні та безпеки.

З метою ідентифікації можна використати лише органолептичні та фізико-хімічні показники, які характеризують споживчі властивості товару. Показники безпеки, які визначаються при сертифікаційних випробуваннях, залежать від зовнішнього впливу та обсіменіння мікроорганізмами і непридатні як критерії ідентифікації [1].

До загальних органолептичних показників відносяться – зовнішній вигляд, смак, запах та консистенція. Зовнішній вигляд – не тільки найбільш доступний і поширений, але й один з найбільш значущих показників. Однак зовнішній вигляд як критерій ідентифікації не має достатнього ступеня надійності, оскільки фальсифікація товарів найчастіше здійснюється підробкою зовнішніх ознак. Смак та запах – найбільш характерні показники

харчових продуктів, але і вони не є надійними критеріями, оскільки також можуть бути підроблені. Консистенція – один з можливих критеріїв ідентифікації, але і як попередні, не є надійним.

Крім загальних органолептичних показників, деяким харчовим продуктам властиві і специфічні: внутрішня будова, прозорість, співвідношення твердої та рідкої фракцій. Ці показники також можуть бути використані з метою ідентифікації.

Таким чином, органолептичні показники недостатньо достовірні не можуть буди тільки єдиними критеріями ідентифікації і повинні бути доповнені фізико-хімічними показниками. Але фізико-хімічні показники специфічні і характерні для окремих груп харчових продуктів, а інколи навіть для окремих видів. Перелік загальних фізико-хімічних показників досить обмежений і вони не завжди підходять для ідентифікації [2].

В зв'язку з цим, органолептичні і багато з фізико-хімічних показників інколи не відповідають вимогам перевіряння і об'єктивності, необхідно застосовувати комплекс взаємодоповнюючих критеріїв. Як критерій ідентифікації мають бути вибрані показники, які відповідають вимогам:

- типовості для конкретного виду чи однорідної групи продукції;
- об'єктивності та порівнюваності;
- перевірюваності;
- труднощі в фальсифікації.

Отже, ідентифікація товарів повинна носити характер комплексної оцінки, за якої найбільше значення мають типові важко фальсифіковані критерії. У діючих стандартах, технічних умовах такі критерії часто відсутні. Тому постала необхідність розробити спеціальні критерії ідентифікації і внести відповідні доповнення до стандартів і правил сертифікації товарів.

Список використаних джерел

1. Беднарчук М.С., Шумський О.В. Товарознавство. Непродовольчі товари: меблі. Підручник.-Львів: «Магнолія 2006»,2009.-424с.

2. Глушкова, Т. Г. Товарознавство товарів культурно-побутового призначення : Опорний конспект лекцій / Т. Г. Глушкова. - К : КНТЕУ, 2003. - 166с.

3. Жук Ю.Т. та ін. Теоретичні основи товарознавства. Навчальний посібник.-К.:НМЦ «Укоопосвіта»,2000.-336 с.

Костунець Олексій

Студент магістратури спеціальності

072 «Фінанси, банківська справа та страхування»,

Науковий керівник: **Лаврук В.В.,**

д.е.н., професор кафедри фінансів, банківської справи,

страхування та електронних платіжних систем

Подільський державний аграрно-технічний університет

м.Кам'янець-Подільський

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ КРЕДИТУВАННЯ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Сучасна практика фінансового забезпечення сільськогосподарських товаровиробників не відзначається комплексністю та системністю, має низку недоліків, що не дають змоги задовольнити фінансові потреби суб'єктів агропромислового виробництва. Діюча державна фінансова політика щодо регулювання темпів розвитку агропромислового виробництва не забезпечує належного доступу сільськогосподарських товаровиробників до ринку фінансових ресурсів, формування сприятливого інституційного середовища та вирівнювання умов господарювання.

Необхідність подолання об'єктивних макроекономічних перешкод щодо поліпшення, розширення та ефективного розвитку кредитного забезпечення сільськогосподарських товаровиробників залишається однією з актуальних проблем аграрного сектору вітчизняної економіки. З часу здобуття Україною незалежності проблеми, пов'язані з кредитуванням сільськогосподарських підприємств, залишаються не вирішеними, внаслідок чого фінансовий стан агроформувань з року в рік погіршується.